

رسالة محمد

دانشگاه الزهراء (س)

دانشکده علوم انسانی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

رشته ی تربیت بدنی و علوم ورزشی گرایش فیزیولوژی ورزشی

عنوان

«تاثیر چهار هفته تمرین تناوبی شدید (HIT) بر سطوح GH ، IGF-1 ،
IGFBP-3 ، کورتیزول سرم و برخی شاخص های عملکردی زنان تیم ملی
بسکتبال ایران»

اساتید راهنما

دکتر پروانه نظرعلی

دکتر محمدرضا کردی

استاد مشاور

دکتر سعید نقیبی

دانشجو

الهام حمزه زاده بروجنی

خرداد ماه ۱۳۹۱

صور تجلسه دفاعيه :

کلیه دستاوردهای ناشی از تحقیق فوق متعلق به
دانشگاه الزهرا (س) است.

تقدیم به

پدر و مادرم

دو فرشته ای که زبان و قلم
از وصف مهرشان عاجز است
آنان که عاشقانه یاریم کردند
از خود گذشتند و به من دادند.

برادران و خواهر عزیزم

که محبت های بی دینشان فراتر از بیان است
و کامیابی شان آرزوی قلبی ام می باشد.
و تمام کسانی که یاری ام کردند.

باشکروقدردانی از اساتید و تسوی که با دریای یکران علم خود، به این پژوهش اعتبار بخشیدند؛

سرکار خانم دکتر نظر علی

که جرعه ی پژوهش را در ذنم روشن نموده و

مدیرانه در تمام مراحل پژوهش با راهنمایی های حکیمانانه و بی دریغ خود مریاری رسانده و امید بخش بوده اند

جناب آقای دکتر کردی

که با سنگین پژوهش را با راهنمایی های خردمندانه برای من سبک و قابل تحمل ساختند

و با حمایت های بی دریغشان مراد انجام مراحل این پژوهش یاری رسانند

افتخار شکر کردی ایشان همواره موجب سرفرازی ام بوده است.

در نهایت سپاسگزارم از جناب آقای دکتر سعید نقیعی و بازیکنان تیم ملی بسکتبال که مراد انجام این پژوهش یاری رسانند.

و تمام کسانی که قطره ای به تجربه و علم اندک من افزودند.

چکیده :

تمرینات تناوبی شدید (HIT) به عنوان یک رویکرد موثر در بهبود آمادگی در مدت زمان کوتاه به کار گرفته می شوند. اثر این گونه تمرینات بر سازگاری های عملکردی، فیزیولوژیکی و سطوح استراحتی هورمون رشد (GH)، IGF-1، IGF-3 و کورتیزول در ورزشکاران نخبه هنوز نامشخص است. بنابراین مطالعه ی حاضر با هدف بررسی تاثیر چهار هفته اجرای HIT بر برخی متغیرهای عملکردی و هورمونی انجام شد.

مواد و روش ها : بدین منظور ۱۴ نفر از بازیکنان داوطلب تیم ملی زنان بسکتبال ایران (با میانگین سن = $23/0 \pm 3/24$ سال ، وزن = $63/6 \pm 8/50$ کیلوگرم و شاخص توده ی بدنی = $21/8 \pm 3/15$ کیلوگرم بر متر مربع) انتخاب و به گونه ی تصادفی به دو گروه تجربی ($n=7$) و کنترل ($n=7$) تقسیم شدند. پیش و پس از تمرینات، آزمودنی ها یک آزمون فزاینده و یک وهله آزمون وینگیت را برای تعیین حداکثر توان (PPO) و میانگین توان (MPO) اجرا کردند. نمونه های خون استراحتی در مراحل پیش و پس از تمرینات جمع آوری شد. هر دو گروه، برنامه تمرین بسکتبال مشابهی را به مدت چهار هفته دنبال کردند، در حالی که گروه تجربی در کنار برنامه ی تمرین بسکتبال، پروتکل دویدن سرعتی بی هوازی (RAST) (6×35) با ۱۰ ثانیه بازگشت به حالت اولیه بین هر تکرار) را به عنوان یک پروتکل HIT، دو جلسه در هفته اجرا کردند. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آزمون آنالیز کوواریانس (ANCOVA)، در سطح معناداری $p < 0/05$ و با نرم افزار Spss 16، انجام گرفت. نتایج آزمون ANCOVA نشان داد گروه تجربی افزایش معناداری در VO_2max ($p=0/001$)، vLT ($p=0/011$)، vVO_2max ($p=0/001$) و حداکثر نبض اکسیژن ($p=0/001$) نشان داد. تمرینات موجب افزایش معنادار حداکثر توان ($p=0/03$) و میانگین توان ($p=0/02$) شد. IGF-1، GH و

IGFBP-3 در گروه تجربی افزایش یافت ($p=0/015$, $p=0/013$, $p=0/012$) و کورتیزول در گروه تجربی تمایل به کاهش داشت ($p=0/119$).

نتیجه گیری : یافته های حاضر پیشنهاد می کند، یک برنامه تمرینات تناوبی شدید با دوره های استراحت کوتاه می تواند موجب افزایش اجرای هوازی و بی هوازی در مدت زمان کوتاه شود و تغییرات هورمونی مشاهده شده ، سازگاریهای آنابولیکی ناشی از تمرینات را حمایت می کند.

واژگان کلیدی : تمرین تناوبی شدید ، GH ، IGF-1 ، IGFBP-3 ، کورتیزول ، زنان تیم ملی بسکتبال .

فهرست

صفحه

عنوان

فصل اول مقدمه و طرح پژوهش

۲	۱-۱- مقدمه
۲	۲-۱- بیان مسئله پژوهش
۸	۳-۱- اهمیت و ضرورت پژوهش
۹	۴-۱- اهداف پژوهش
۹	۱-۴-۱- هدف کلی
۹	۲-۴-۱- اهداف اختصاصی
۱۰	۵- فرضیه های پژوهش
۱۱	۶-۱- محدوده و محدودیت‌های پژوهش
۱۱	۱-۶-۱- محدوده
۱۱	۲-۶-۱- محدودیت‌ها
۱۲	۷-۱- تعریف اصطلاحات و مفاهیم

فصل دوم مبانی نظری و پیشینه پژوهش

۱۶	۱-۲- مقدمه
۱۷	۲-۲- بخش اول : مبانی نظری پژوهش
۱۷	۱-۲-۲- تمرینات تناوبی شدید (HIT)
۱۹	۲-۲-۲- فیزیولوژی بسکتبال
۲۱	۳-۲-۲- هورمون
۴۷	۳-۲-۳- بخش دوم: پیشینه ی پژوهش
۴۷	۱-۳-۲- تمرینات تناوبی شدید با وهله های فعالیت کوتاه مدت
۵۸	۲-۳-۲- اثرات تمرینات ورزشی بر IGF-1 و IGF-3
۷۰	۳-۳-۲- اثرات تمرین ورزشی بر غلظت هورمون رشد (GH)
۷۳	۴-۳-۲- اثرات تمرینات ورزشی بر غلظت کورتیزول
۷۵	۵-۳-۲- ارتباط IGF-1 و IGF-3 با VO2max
۷۵	۴-۲- نتیجه گیری

فصل سوم روش شناسی پژوهش

۷۹	۱-۳- مقدمه
۷۹	۲-۳- روش پژوهش
۷۹	۳-۳- جامعه ی آماری پژوهش

۸۰	۴-۳- نمونه ی آماری و روش نمونه گیری.....
۸۱	۵-۳- متغیرهای پژوهش.....
۸۱	۶-۳- وسایل و ابزار اندازه گیری و نحوه ی جمع آوری اطلاعات.....
۸۴	۷-۳- روش اجرای پژوهش.....
۸۴	۸-۳- الگوی برنامه ی تمرینی.....
۸۵	۹-۳- زمان و مکان انجام پژوهش.....
۸۵	۱۰-۳- روش های آماری.....

فصل چهارم یافته های پژوهش

۸۷	۱-۴- مقدمه.....
۸۷	۲-۴- توصیف داده های پژوهش.....
۸۹	۳-۴- آزمون فرضیه ها.....
۸۹	۱-۳-۴- آزمون فرض (۱).....
۹۰	۲-۳-۴- آزمون فرض (۲).....
۹۱	۳-۳-۴- آزمون فرض (۳).....
۹۲	۴-۳-۴- آزمون فرض (۴).....
۹۳	۵-۳-۴- آزمون فرض (۵).....
۹۴	۶-۳-۴- آزمون فرض (۶).....
۹۵	۷-۳-۴- آزمون فرض (۷).....
۹۶	۸-۳-۴- آزمون فرض (۸).....
۹۷	۹-۳-۴- آزمون فرض (۹).....
۹۸	۱۰-۳-۴- آزمون فرض (۱۰).....
۹۹	۱۱-۳-۴- آزمون فرض (۱۱).....
۱۰۰	۱۲-۳-۴- آزمون فرض (۱۲).....

فصل پنجم نتیجه گیری، بحث و پیشنهادها

۱۰۴	۱-۵- مقدمه.....
۱۰۴	۲-۵- خلاصه ی پژوهش.....
۱۰۶	۳-۵- بحث.....
۱۰۶	۱-۳-۵- حداکثر اکسیژن مصرفی.....
۱۰۸	۲-۳-۵- سرعت در VO_2max و آستانه ی لاکتات.....
۱۱۱	۳-۳-۵- اجرای بی هوازی.....
۱۱۲	۴-۳-۵- تغییرات هورمونی.....
۱۱۹	۴-۵- نتیجه گیری.....

۱۱۹ ۵-۵- پیشنهادها برگرفته از پژوهش
۱۲۱ منابع
۱۴۶ پیوست
۱۶۸ چکیده انگلیسی

فهرست شکل ها

عنوان	صفحه
شکل ۱-۲- تنظیم سنتز و ترشح GH و IGF-1	۲۶
شکل ۲-۲- مسیرهای سیگنالینگ فعال شده در پاسخ به IGF-1	۲۹
شکل ۳-۲- تشکیل میوفیبر	۳۲
شکل ۴-۲- نمودار عمومی ساختار IGFBP	۳۴
شکل ۵-۲- مکانیسم پیشنهاد شده افزایش فعالیت IGF-1 بوسیله IGFBP-3	۳۶
شکل ۶-۲- تعدیل در دسترسی زیستی IGF	۳۹
شکل ۷-۲- مسیر سنتز کورتیزول	۴۳
شکل ۱-۲-۴- تغییرات GH از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۰
شکل ۲-۲-۴- تغییرات IGF-1 از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۱
شکل ۳-۲-۴- تغییرات IGFBP-3 از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۲
شکل ۴-۲-۴- تغییرات کورتیزول از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۳
شکل ۵-۲-۴- تغییرات VO ₂ max از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۴
شکل ۶-۲-۴- تغییرات vVO ₂ max از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۵
شکل ۷-۲-۴- تغییرات vLT از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۶
شکل ۸-۲-۴- تغییرات LT _{HR} از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۷
شکل ۹-۲-۴- تغییرات Peak power از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۸
شکل ۱۰-۲-۴- تغییرات Mean power از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۹۹
شکل ۱۱-۲-۴- تغییرات Fatigue index از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۱۰۰
شکل ۱۲-۲-۴- تغییرات BMI از پیش تا پس از اجرای برنامه ی تمرین	۱۰۱

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول ۱-۲ - خلاصه مطالعاتی که پاسخ IGF-1 به جلسات حاد فعالیت استقامتی را بررسی کرده اند.....	۶۱
جدول ۲-۲ - خلاصه مطالعاتی که پاسخ IGF-1 به فعالیت بدنی را بررسی کرده اند.....	۶۸
جدول ۲-۳ - خلاصه ی مطالعاتی که سطوح استراحتی IGF-1 را بدنبال فعالیت بدنی بررسی کرده اند.....	۶۹
جدول ۳-۱ - ویژگی های فردی آزمودنی ها.....	۸۰
جدول ۳-۲ - الگوی برنامه HIT.....	۸۵
جدول ۴-۱ - توصیف داده های آزمودنی ها در مراحل پیش و پس از تمرینات.....	۸۷
جدول ۴-۲ - مقایسه میزان تغییرات GH بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۸۹
جدول ۴-۳ - مقایسه میزان تغییرات IGF-1 بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۰
جدول ۴-۴ - مقایسه میزان تغییرات IGF-1 بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۱
جدول ۴-۵ - مقایسه میزان تغییرات کورتیزول بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۲
جدول ۴-۶ - مقایسه میزان تغییرات VO ₂ max بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۳
جدول ۴-۷ - مقایسه میزان تغییرات vVO ₂ max بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۴
جدول ۴-۸ - مقایسه میزان تغییرات vLT بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۵
جدول ۴-۹ - مقایسه میزان تغییرات LT _{HR} بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۶
جدول ۴-۱۰ - مقایسه میزان تغییرات peak power بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۷
جدول ۴-۱۱ - مقایسه میزان تغییرات Mean power بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۸
جدول ۴-۱۲ - مقایسه میزان تغییرات شاخص خستگی بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۹۹
جدول ۴-۱۳ - مقایسه میزان تغییرات BMI بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۱۰۰
جدول ۴-۱۴ - مقایسه میزان تغییرات PBF بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۱۰۱
جدول ۴-۱۵ - مقایسه میزان تغییرات LBM بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۱۰۲
جدول ۴-۱۶ - مقایسه میزان تغییرات Muscle بین دو گروه تجربی و کنترل.....	۱۰۲

فصل اول

مقدمه و طرح پژوهش

پیشرفت رکوردها، تکنیک‌ها و تاکتیک‌های ورزشی در یکصد سال گذشته، نشانه‌ی گسترش و بسط آگاهی‌های علمی و دانش پژوهشگران و مربیان ورزش است و یافته‌های علمی در این زمینه در تنظیم و اجرای برنامه‌های تمرینی قهرمانان ورزشی نقش مهمی را بر عهده داشته‌اند. از آنجا که هرروز رکورد تازه‌ای در رشته‌های مختلف ورزشی در مسابقات جهانی و بازی‌های المپیک به جا گذاشته می‌شود، متخصصان فیزیولوژی ورزشی، برنامه‌های متعددی را برای تعیین حداقل و حداکثر محرک‌های موثر در پیشرفت عملکرد ورزشکاران مورد آزمایش قرار داده‌اند، چرا که علاوه بر عوامل وراثتی، برنامه و روش‌های تمرینی نقش تعیین‌کننده‌ای در عملکرد ورزشی دارند. با وجود این، اطلاعات کمی در مورد میزان و شدت مطلوب این نوع تمرینات برای بهترین اجرا و همچنین تاثیر این نوع تمرینات بر هیپرتروفی عضلانی در ورزشکاران وجود دارد (۲۰۰).

تغییرات عضلانی ناشی از فعالیت ورزشی می‌تواند بوسیله‌ی ساختار برنامه‌ی تمرینی تعدیل شود. یک پروتکل تمرین استقامتی، سازگاری‌های عمده‌ای را در متابولیسم هوازی ایجاد می‌کند، در حالی که تمرینات سرعتی، غلظت سوپستراهای انرژی‌کی و فعالیت آنزیم‌های مرتبط با متابولیسم بی‌هوازی را افزایش می‌دهد. دستکاری شدت و مدت فعالیت و زمان برگشت به حالت اولیه بین وهله‌های فعالیت، نیاز سلول عضلانی و مسیرهای متابولیکی را تغییر می‌دهد. از آنجا که سازگاری‌های ایجاد شده به ویژگی‌های برنامه‌ی تمرینی بستگی دارد، طراحی تمرینات مناسب برای دستیابی به سازگاری‌های مورد نظر و بررسی اثرات تمرینات مختلف بر عملکرد هوازی و بی‌هوازی باید مورد توجه قرار گیرد (۲۶۵).

۱-۲- بیان مسئله پژوهش

کارآیی تمرینات ورزشی به شدت، حجم، زمان و تواتر تمرینات و توانایی ورزشکار بستگی دارد، بنابراین تلاش‌های بسیاری انجام شده است، به گونه‌ی عینی که بتوان تعادل بین بار تمرینات و تحمل ورزشکار را کمی کرد. مربیان تلاش می‌کنند این عوامل ضروری را تعدیل کنند تا سازگاری‌های مطلوب را به حداکثر برسانند (۲۲۵). از طرف دیگر، ورزشکاران اغلب به یک برنامه‌ی تمرینی برای رسیدن به حداکثر آمادگی در یک دوره‌ی زمانی کوتاه به ویژه پس از دوره‌های بی‌و کم تمرینی نیاز دارند (۲۶۵). در چنین شرایطی، تمرین تناوبی شدید

^۱ (HIT) مورد توجه قرار گرفته اند، اگر چه تعریف جامعی از HIT وجود ندارد، ولی HIT بیشتر به جلسات تکراری با فعالیت های تناوبی به نسبت کوتاه با شدت تمام یا شدتی نزدیک به شدتی برابر با ($VO_2max \geq 90\%$) اجرا می شود. با توجه به شدت تمرینات، اجرای HIT ممکن است از چند ثانیه تا چندین دقیقه طول بکشد، که وهله های گوناگون، بوسیله ی چند دقیقه استراحت یا فعالیت با شدت کم از هم جدا می شوند (۱۲۵). توانایی برنامه های HIT در بهبود سریع ظرفیت ورزشی و متابولیسم انرژی عضله ی اسکلتی بوسیله ی محققان مختلف بررسی شده است (۱۲۶، ۱۹۸، ۶۲، ۲۱۴). گونه های مختلفی از HIT نظیر شکل های متفاوتی از دوچرخه سواری (۱۹۸، ۲۰۸، ۲۱۴، ۲۶۵، ۶۲) یا وهله های تکراری روی تردمیل (۲۳۶، ۱۱۰، ۵۳) برای بررسی اثرات HIT بر سازگاری های فیزیولوژیکی استفاده شده است، ولی آزمون دویدن سرعتی بی هوازی^۲ (RAST) ۶ وهله ۳۵ متر دویدن با حداکثر سرعت با ۱۰ ثانیه استراحت بین هر وهله به عنوان یک پروتکل تمرین تناوبی شدید فوق بیشینه روی بازیکنان بسکتبال بررسی نشده است. ظرفیت و توان بی هوازی، درصد بیشتر تارهای تند تنش، تحمل لاکتات و قدرت عضلانی از مهمترین عوامل برای موفقیت در ورزش ها از جمله ورزش بسکتبال به شمار می آیند. بازیکنان بسکتبال برای اجرای مطلوب، به توانایی بالا، سرعت، قدرت انفجاری، چابکی، تعادل و جابجایی سریع و مداوم بین دو حلقه با توپ و بدون توپ، عملکرد تکنیکی و تاکتیکی و همچنین هوش و زیرکی بالا نیاز دارند (۲۲۳). رقابت بسکتبال به عنوان یک فعالیت جسمانی با شدت بالا شناخته شده است که به سطح بالایی از آمادگی هوازی و بی هوازی نیاز دارد (۲۲۳). در مطالعه ای مک اینز و همکاران^۳ (۱۹۹۵) گزارش کردند که در یک بازی واقعی، بازیکنان تلاش های بیشینه ای را به دفعات در گستره ی زمانی ۴۰ دقیقه بازی (برای مثال ۱۰۰ دوی سرعت برای بازیکنان نخبه طی یک بازی کامل) انجام می دهند. فعالیت های دویدن با حداکثر سرعت به طور میانگین هر ۲۱ ثانیه اتفاق می افتد که ۳-۲ ثانیه هر فعالیت ادامه دارد (۲۲۳). میانگین ضربان قلب بازیکنان در جریان بازی حدود ۹۰ درصد حداکثر ضربان قلب گزارش شده است که حدود ۲۰ درصد زمان بازی در ۹۵ درصد ضربان قلب بیشینه سپری شده است (۱۳، ۱۲). این نشان می دهد سهم زیادی از انرژی مورد نیاز بازیکنان بسکتبال از سیستم بی هوازی تامین می شود. نتایج برخی از پژوهش ها نشان می دهد،

1- High Intensity Interval Training (HIT)

2- Running-based Anaerobic Sprint Test (RAST)

پروتکل RAST شامل ۳۵*۶ م با ۱۰ ثانیه برای برگشت به نقطه آغاز ۳۵ متر بعدی می باشد.

3 - McInnes et al ,1995

متابولیسم بی هوازی ، مسیر انرژی اولیه در بازی بسکتبال است و در تمرینات تاکید بر آمادگی بی هوازی است (۲۲۳،۲۹۲،۸۱). بومپا و همکاران^۱ (۲۰۰۹) در مطالعه ای گزارش کرده اند بازی بسکتبال در سطح با شدت بالا با استفاده از سوبستراهای انرژی سیستم گلیکولیتیک بی هوازی و کراتین فسفات بی هوازی ، انجام می گیرد (۴۸) و به همین دلیل پیشنهاد شده است ورزش بسکتبال یک بازی شدید دارای تعداد زیادی حرکت تند و ناگهانی ، کوتاه و سریع است که با تعداد زیادی حرکت در زمان کوتاه (دویدن آرام، پیاده روی و ایستادن) ترکیب شده است و دارای ماهیت تناوبی است (۴۸) . بر اساس این یافته ها در ورزش بسکتبال نیاز به تمرینات خاص برای هر دو سیستم بی هوازی (بدون لاکتیک/لاکتیک) از طریق ورزش های تناوبی و سیستم هوازی به دلیل نیاز به این سیستم برای ریکاوری بین وهله های کار با شدت بالا است (۲۲۳). بعلاوه پروتکل RAST که عمدتاً مسیره های بی هوازی را برای تولید انرژی درگیر می کند و موجب افزایش زیاد لاکتات خون می شود (۳۱۹) ، ممکن است که تحمل لاکتات را در ورزشکاران افزایش دهد. بنابراین ، برای آن دسته از ورزش هایی که تحمل لاکتات برای اجرای توان و قدرت بهینه در طول تمرینات و مسابقه مهم می باشد ، ممکن است مفید باشد. همچنین ، در مقایسه با حجم مطالعاتی که سازگاری های فیزیولوژیکی به تمرینات را در افراد غیر فعال و تمرین کرده ی تفریحی توصیف کرده اند ، مطالعات به نسبت کمی، پاسخ های فیزیولوژیکی و عملکردی ورزشکاران تمرین کرده به ویژه بازیکنان بسکتبال را به یک برنامه ی تمرینی تعدیل شده ، بررسی کرده اند ، در حقیقت ، در این گونه ورزشکاران به نظر نمی رسد ، افزایش اضافی در حجم تمرینات زیر بیشینه ، افزایش بیشتری در اجرا یا متغیرهای مرتبط با آن مانند حداکثر اکسیژن مصرفی (VO_2max) ، آستانه ی بی هوازی ، اقتصاد حرکت و آنزیم های اکسایشی و بی هوازی عضله به همراه داشته باشد (۱۹۳،۲۱۰) . در واقع به نظر می رسد در این افراد بهبود بیشتر در اجرا، می تواند به واسطه ی تمرینات تناوبی شدید حاصل شود (۲۶۹). دامنه ی وسیعی از سازگاری ها پس از HIT نشان داده شده است ، این سازگاری ها شامل افزایش محتوای گلیکوژن استراحتی عضله ی اسکلتی (۱۲۶،۲۸)، حداکثر فعالیت آنزیم های گلیکولیتیک و اکسایشی (۲۱۴،۱۶۲،۶۲،۲۴۵) ، ظرفیت بافر کردن H^+ (۱۲۶) می شود. افزایش (۱۶۵،۱۹۸،۱۱۰) و عدم تغییر (۲۰۸) اکسیژن مصرفی بیشینه (VO_2max) پس از برنامه های HIT گزارش شده است. همچنین اثرات HIT بر مصرف گلیکوژن و انباشت لاکتات نیز بررسی شده است (۲۰،۵۶) ، از ویژگی های این گونه تمرینات حجم خیلی کم تمرینات می

^۱ - Bompa et al., 2009

باشد(۱۲۵) که در یک مطالعه تنها با شش جلسه تمرین در طول دو هفته ، بهبود قابل توجهی در عملکرد ورزشی با وجود حجم خیلی کم تمرینات مشاهده شد(۶۲). طی وهله های کوتاه مدت فعالیت با شدت بیشینه ، متابولیسم فسفاژن های پرانرژی ، گلیکولیز و متابولیسم اکسایشی ، همگی در چرخه ی سنتز ATP مشارکت می کنند. به نظر می رسد افزایش در فعالیت آنزیم های تنظیمی کلیدی این دستگاه های انرژی پس از تمرینات تناوبی سرعتی، در بهبود اجرای سرعتی نقش داشته باشند، از این رو به نظر می رسد ، هم وهله های فعالیت سرعتی و هم تواتر تمرینات بر اجرا و سازگاری آنزیمی تاثیر داشته باشند(۲۶۹). لینوسیر و همکاران^۱(۱۹۹۳) گزارش کردند هفت هفته اجرای HIT روی چرخ کارسنج ، موجب بهبود حداکثر برونده توان و آزمون ۳۰ ثانیه ای وینگیت (۲۵ درصد) می شود (۲۰۸) . فرزاد و همکاران (۱۳۸۸) در مطالعه ای تاثیر چهار هفته اجرای HIT بر برخی متغیرهای عملکردی ، فیزیولوژیکی و هورمونی را در کشتی گیران مرد مورد بررسی قرار دادند . نتایج نشان داد که یک برنامه ی تمرین تناوبی با دوره های استراحت کوتاه می تواند موجب افزایش اجرای هوازی و بی هوازی در مدت زمان کوتاه شود و تغییرات هورمونی مشاهده شده ، وضعیت آنابولیکی ناشی از تمرینات را نشان می دهد(۹). اسفرجانی و لارسن^۲ (۲۰۰۷) اثر ۱۰ هفته اجرای HIT و استقامتی را در شش دهنده به نسبت تمرین کرده بررسی کردند . آنها بهبود معنادار VO_2max (۶/۲ درصد) ، vVO_2max (۷/۸ درصد) را مشاهده کردند ، ولی سرعت در آستانه ی لاکتات به گونه ی معناداری تغییر نکرد (۱۱۰) . دمنیس و همکاران^۳ (۲۰۰۷) در مطالعه ای روی ۱۰ شناگر ۱۰۰ متر ، اجرای یک برنامه HIT را که شامل شش اجرای بیشینه ۱۰۰ متر کراال سینه با شش دقیقه استراحت بین آنها بود ، اجرا کرده و اثرات مثبت این برنامه را بر سرعت در آستانه ی بی هوازی، حداکثر غلظت لاکتات خون و ظرفیت بی هوازی گزارش کردند (۹۳). بعلاوه، مطالعات مربوط به تاثیر این نوع تمرینات بر سازگاری های هورمونی و هیپرتروفی عضلانی محدود می باشد و از آنجایی که اهمیت حیاتی عضله ی اسکلتی برای سلامت عمومی و فعالیتهای روزمره ی زندگی مورد قبول همگان می باشد و دارای کارکردهای متعددی از جمله حفظ وضعیت بدن ، حرکت و بر آوردن نیازهای متابولیکی است، از اینرو در سالهای اخیر تلاش زیادی برای روشن شدن مکانیزم های سلولی و ملکولی هیپرتروفی و

1- Linossier et al , 1993

2- Esfarjani & Laursen , 2007

3- Deminice et al , 2007

آتروفی در عضله اسکلتی انجام شده است. از جمله هورمونهای موثر در رشد بافتها، هورمون رشد است. به اعتقاد برخی از محققان، هورمون رشد به طور غیر مستقیم در تحریک رشد شرکت می کند، بدین ترتیب که هورمون رشد باعث می شود کبد و (به میزان بسیار کمتر، سایر بافتها) چند پروتئین کوچک موسوم به سوماتومدین را بسازند که تأثیری بسیار قوی در افزایش کلیه ی جنبه های رشدی بافتها دارند (۸). بسیاری از آثار سوماتومدینها بر رشد، مشابه آثار انسولین است. از این رو، به آنها عامل های رشدی شبه انسولین^۱ (IGF) هم می گویند. حداقل چهار سوماتومدین شناخته شده، ولی تاکنون مهمترین آنها سوماتومدین C یا IGF-1 بوده است (۱۰). هسته های هیپوتالاموس تابع مغز هستند یکی از این هسته ها مربوط به تولید هورمون رهاکننده هورمون رشد^۲ (GHRH) است. این هسته با میانجی عصبی آدرنالین و نور آدرنالین فعال میشود. سپس GHRH از طریق ورید باب به هیپوفیز قدامی می رود و در آنجا، GH تولید می شود. GH هم از طریق جریان خون به کبد و سایر بافتهای محیطی میرود و در آنجا IGF-1 تولید می شود. این هورمون آثار آنابولیک دارد و موجب پدید آمدن رشد بافتی می شود. فعالیت بدنی، باعث بالا رفتن کاتکولامین ها می شود بنابراین میتوان انتظار داشت که پس از ورزش، مقدار GH و IGF-1 افزایش یابد (۱۰). پروتئین های متصل به IGF-1 (IGFBPs^۳) نیز بر عملکرد این هورمون اثر می گذارند. از طرف دیگر، اثر آنها باعث افزایش نیمه عمر IGF-1 در خون و کاهش IGF-1 آزاد می شود. بنابراین، IGFBPs نقش موثری بر تنظیم مقدار IGF-1 در طول شبانه روز دارد و اثر گذاری این هورمون بر هیپرتروفی و رشد اسکلتی - عضلانی را کنترل می کند (۱۰). یک ویژگی استثنایی عضله اسکلتی بالغ، توانایی ذاتی آن در سازگاری به دامنه وسیعی از محرکهای فیزیولوژیک، همچون الگوهای تمرینی مختلف می باشد و زمانی که عضله تحت اضافه بار است، IGF-1 نیز به طور مستقل و یا از طریق هورمون رشد (GH) باعث افزایش میوزنسیس^۴ می شود (۲۸۲)، اما نقش دقیق آنها در ارتباط با این فرآیند به طور دقیق مشخص نیستند.

در مطالعه ای، پاتریک و همکاران^۵ (۲۰۱۰) تأثیر فعالیت با شدت بالا و پایین و اسیدوز متابولیکی را بر سطوح GH, IGF-1, IGF-3 و کورتیزول مورد بررسی قرار دادند. برای

1- Insulin-like Growth Factor (IGF)

2- Growth Hormone Releasing hormone

3- Insulin-like Growth Factor Binding Proteins

4- Myogenesis

5- Patrick et al, 2010

این منظور، آزمودنی ها در ۳ گروه: (۱) اجرای HIT و مصرف مکمل بی کربنات قبل از HIT (HIT(b) (۲) مصرف دارونما همراه با تمرینات HIT (HIT(p) و (۳) گروهی که یک فعالیت مداوم را به مدت یک ساعت با $50\%VO_2max$ (HVT)^۱ انجام دادند. نتایج نشان داد که توان خروجی، غلظت لاکتات میانگین و ارزش های pH میانگین به طور معنی داری طی HIT(b) در مقایسه با HIT(p) بالاتر بود. غلظت های کورتیزول سرم و hGH به طور معنی داری ۱۰ دقیقه پس از فعالیت در هر دو گروه HIT افزایش یافت. IGF-1 فقط بعد از HIT(p) به طور معنی داری افزایش داشت، در حالیکه IGF-1 با هیچیک از آنها تحت تاثیر قرار نگرفت. HVT روی هیچکدام از متغیرها تاثیر معنی دار نداشت. در این مطالعه پیشنهاد شده است که اسیدوز ایجاد شده توسط HIT یک محرک برای ترشح هورمون رشد/کورتیزول در اثر فعالیت میباشد (۲۴۶). در مطالعه ای که توسط یوچیرو و همکاران^۲ (۲۰۱۰) انجام شد، تاثیر فعالیت هوازی با شدت پایین روی IGF-1 و IGF-1 در ۱۴ مرد سالم مورد مطالعه قرار گرفت و نتایج نشان داد که پس از تمرین، سطوح IGF-1 (۹ درصد) کاهش داشت، در حالیکه IGF-1 (۱۶ درصد) افزایش یافت (۳۱۸). الومی و همکاران^۳ (۲۰۰۵) در مطالعه ای نشان دادند که وهله های کوتاه فعالیت هوازی شدید باعث افزایش انتقال در IGF-1 می شود (۱۰۷). مرنندی و همکاران (۱۳۸۳) در مطالعه ای نشان دادند که متعاقب یک جلسه فعالیت بدنی شدید با ۸۰ درصد ضربان قلب بیشینه به مدت ۳۰ دقیقه، افزایش معنی داری در GH و IGF-3 بوجود آمد، اما تفاوت معناداری در IGF-1 و تستسترون مشاهده نشد (۱۰).

با جمع بندی یافته های پژوهشی از مطالعات گوناگون و با توجه به اینکه تاکنون تاثیر این تمرینات بر سازگاری عملکردی و هورمونی بازیکنان زن بسکتبال نامشخص میباشد، لذا در تحقیق حاضر سعی شده است اثر تمرین تناوبی شدید بر توده بدون چربی و هورمونهای کورتیزول، IGF-1، GH، IGF-3، شاخص های عملکردی و ارتباط با سازگاری های ورزشی بررسی گردد و به سوالات زیر پاسخ داده شود:

۱. آیا اجرای HIT از نوع پروتکل RAST اثری بر سطوح سرمی GH، IGF-1، IGF-3

و کورتیزول بازیکنان زن تیم ملی بسکتبال ایران دارد؟

۲. آیا اجرای HIT از نوع پروتکل RAST اثری بر توان هوازی بازیکنان زن تیم ملی

بسکتبال ایران دارد؟

1- High Volume Training

2- Yuichiro et al , 2010

3 - Elloumi et al , 2005